

2.2.3. Şafîî Mezhebi

Mezhebin imamı **İmam-ı Şafîî**'nin (150/767 – 204/819) asıl adı **Muhammed b. İdris eş-Şafîî**'dir. Aslen Kureyşlidir. Sülalesi, Peygamber Efendimizin sülalesi ile Abdulmenaf'ta birleşir. Filistin'in Gazze şehrinde doğmuştur. Çok küçük yaşta babadan yetim kalmıştır.

İlk tahsilini Mekke'de yapmıştır. 20 yaşına gelince Medine'ye İmam-ı Malik'ten ders okumaya gitmiş ve ondan Hicazlıların fıkıhını tahsil etmiştir. Şafîî yaklaşık 15-16 yıl Bağdad'da kalmış ve orada Iraklıların fıkıhını tahsil etmiştir. Ömrünün son dört yılında Kahire'ye göç etmiş ve orada vefat etmiştir.

Türbesi kendi adıyla anılan caminin içerisinde olup ziyaret edilmektedir.

İmam-ı Şafîî'nin Bağdad'taki görüşlerine **mezheb-i kadîm**, Mısır'daki görüşlerine **mezheb-i cedîd** denilmektedir. İmam-ı Şafîî, pek çok eser yazmıştır. Ayrıca bir de şiir divanı vardır.

Şafîî mezhebinde en eski eserler bizzat İmam Şafîî tarafından yazılmıştır. **Risale, Hücce, Ümm** gibi eserlerini sayabiliriz.

İmam Şafîî kendi kitabında fıkıh yöntemini kendisi bizzat ifade etmiştir. Öncelikle *Kuran* ve *Sünneti* daha sonra *icmayı*, *sahabe kavlini* ve *kıyası* delil olarak kabul eder. Ayrıca *istishab* delilini sıklıkla kullanır.²⁰

*İmam-ı Şafîî'nin kabri
(Kahire- Mısır)*

YORUMLAYALIM

İmam Şafîî'nin ictihâdından bir örnek:

“Cuma günü yıkanmak vaciptir.” hadisini rivâyet ettikten sonra da şöyle diyor: Bu hadiste geçen “vâcib” ifadesinin, “ahlakan gerekli, temizlik için tercih edilmeli...” gibi mânalara gelme ihtimâli vardır. Nitekim Arapça'da biri diğerine şöyle der: “Mâdem ki sen beni, ihtiyaçlarını tatmin için uygun buldun senin hakkın bana vâcib oldu.” (Şafîî, İhtilâfu'l-hadis, s. 179.).

İmam Şafîî, hadise bakışta neyi esas almıştır. Siz de bir yorum getiriniz.

20 es-Şafîî, er-Risâle, s. 512, 599, 600.

Şafiî mezhebi Güneydoğu Asya, kısmen Hint alt kıtası, Kafkasya, Türkiye'nin doğusu, Ortadoğu ve Afrika'nın batısında yayılmıştır.

